

Jeg mener faktisk ikke, at man undergraver en ungdomspolitik ved at forholde sig til den virkelighed, at der er nogle midlertidige støtteordninger, og at de løber ud. Og jeg mener faktisk også – hvis jeg forstod fru Annie Lunde ret – at en hvilken som helst revisor med respekt for sig selv burde vide, at der er nogle midlertidige støttemuligheder og lånemuligheder, der knytter sig til de her kollegier. Og der mener jeg egentlig, at man i hvert fald er med til at tegne et falsk billede af, hvordan de økonomiske vilkår er i fremtiden, al den stund at hvis vi ikke gjorde noget i dette øjeblik, hvis vi ikke lavede en aftrapningsordning, jamen så ville de støtteordninger faktisk falde væk, og så ville der ske en betydelig større stigning af huslejerne, end tilfældet er med der her forslag, hvor det er en meget lille og meget gradvis stigning, som til syvende og sidst heller ikke slår nogen af pinden.

Men igen håndslag på, at vi kigger på det. Vi ser også på, hvordan det fungerer, om det så er i Århus, i Esbjerg, i Odense, for at få nogle belysninger af det. Naturligvis er det vigtigt at få det frem under udvalgsarbejdet.

Til hr. Egil Møller om, hvorfor vi har lagt det i denne her lov og ikke i den anden lov: Ja, det skal jeg ikke kunne sådan sige. Vi har ikke sådan haft lange filosofiske studiekredse om det. Vi har syntes, det var naturligt, at almenloven jo er rammen for forskellige former for bolig, både bofællesskaber og den almene bolig osv., osv., og derfor har vi fundet det naturligt at forankre dem i det lovgivningssæt. Jeg håber ikke, at det er noget, der er afgørende for hr. Egil Møllers støtte til forslaget, men sådan forstod jeg det heller ikke.

Ja, jeg tror ikke, der var flere, men jeg kan se, at vi foran os har et grundigt udvalgsarbejde om dele af det her, og det er jeg selvfølgelig helt indforstået med. Og jeg er også helt opmærksom på, vil jeg igen godt understrege, at nogle kollegier, nogle ungdomsboliger kan få nogle problemer, som er uhenigtsmæssige, og så er vi så også parate, som det fremgår af lovforslaget og af debatten her, til at se på det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 32: Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet. (Bopælsamtskommunens finansiering af akut sygehusbehandling).

Af sundhedsministeren (Carsten Koch). (Fremsat 13/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hanne Andersen (S):

Dette forslag er en følge af aftalen mellem regeringen og amtskommunerne om økonomien i år 2000.

Forslaget betyder, at en amtskommune fremover betaler for de af dens borgere, der behandles på en anden amtskommunes sygehus eller fødeklinik. Det vil sige, at bopælsamtskommunen fremover også betaler for den akutte sygdomsbehandling i en anden amtskommune. I dag er det sådan, at den amtskommune, det sygehus, der behandler den akut syge, også betaler. Så fra den 1. januar 2000 betaler amtskommunen også fuldt og helt den sygdomsbehandling, borgere i en bestemt amtskommune modtager, uanset om det sker i eget sygehusvæsen eller på en fremmed amtskommunes sygehus eller fødeklinik. Og det er, hvad enten patienten bruger det frie valg – har en kaution til behandling – eller patienten er blevet akut syg og behandles dér, hvor det er sket.

Vi kan tilslutte os forslaget.

Gyda Kongsted (V):

Venstre kan fuldt ud støtte ministerens ændringslovforslag, der nu også pålægger bopælsamtet at betale for borgerens akutbehandling på en fremmed amtskommunes sygehus på samme måde, som allerede er gældende, når der tales om fritvalgspatienter m.v. Det gør sygehusloven og betalingsansvaret for et amts egne pa-

tienter mere konsekvent, og samtidig får man ryddet den kassetænkning, der har fundet sted, af vejen for de akutte patienter. Vi støtter det derfor.

Henriette Kjær (KF):

Det er et udmærket forslag, der gør det administrativt lettere for amterne. Nu er det så patienternes hjemamt, der i alle tilfælde har ansvaret for sine borgeres sygdomsbehandlinger.

Der står godt nok i loven, at det ikke har administrative konsekvenser for borgerne, men det mener jeg faktisk det har for fødende kvinder. Hvis man af en eller anden årsag skulle komme til at få veer et andet sted i landet end dér, hvor man via sin praktiserende læge har valgt fødested og er gået til jordemoder, så har man kunnet blive udsat for at blive afkrævet betaling for fødslen, altså den fødende kvinde skulle betale for at føde et andet sted end det sted, hun havde valgt, fordi man ikke var sikret betaling fra sit hjemamt.

Så jeg håber, vi med dette forslag sikrer alle, også de fødende kvinder, at det offentlige betaler for de kerneydelser, vi har krav på i sygehusvæsenet. Så vi kan varmt støtte forslaget.

Anni Svanholt (SF):

SF stemte ikke for aftalen om amternes økonomi som helhed, men denne del, som er en del af den aftale, er en lille fornuftig del om regelforenkling, så vi vil støtte, at man hermed indretter sig på den måde, som vel også amterne har bedt om eller synes var en god idé, at man fik samme betalingsregel, at der bliver en ensartet regel her uanset, kan man sige, om det er akutte patienter, eller der er tale om patienter, som skal behandles på lands- og landsdelsafdelinger, og fritvalgspatienter.

Jeg vil dog nævne, at vi går ud fra, at man, hvis der kommer akutte henvendelser af sådan helt underordnet karakter, så ikke sætter et helt stort maskineri og bureaukrati i gang her, men at det bliver indrettet hensigtsmæssigt. Så på den baggrund støtter vi det.

Aase D. Madsen (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på området ikke kan være til stede, skal jeg tillade mig at oplæse fru Birthe Skaarups ordførertale:

Lovforslaget her er et fornuftigt forslag efter Dansk Folkepartis mening. Det, forslaget lægger op til, er en ændring af betaling ved behandling på sygehuse og fødeklikker, når der

sker indlæggelser af patienter akut i fremmede amter, og hvor hjemamtet nu ved lovforslagets vedtagelse må erlægge udgifterne for akutpatienterne til det amt, hvor behandlingen finder sted, ligesom man i øjeblikket gør ved fritvalgspatienternes behandling og behandling på lands- og landsdelsafdelinger.

Forslaget er i øvrigt et led i aftalen om amternes økonomi for år 2000. Det er udmærket at forenkle sygehusloven på dette område, således at der ikke er nogen tvivl om afregningen af taksterne amterne imellem.

De økonomiske konsekvenser er ganske små. Der kan blive tale om små udgiftsforskydninger, så derfor har Dansk Folkeparti ingen problemer med at tilslutte sig forslaget, hvilket i det store hele også er udmeldingerne fra de forskellige kommuner, udvalg og foreninger, hvor lovforslaget har været fremlagt til udtalelse. Alt i alt et fornuftigt forslag.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det er jo et lille, hurtigt, akut forslag. Man er jo blevet enig regeringen og amterne imellem om økonomien for år 2000 og om at forsøge at komme af med noget af det administrative bøv, og det synes vi da i CD er meget fornuftigt, og vi kan derfor tilslutte os det.

Men fru Henriette Kjær sagde noget heroppefra, som jeg kom til at tænke over om ministeren kunne bekræfte eller afkræfte, ellers kan vi jo få det senere. Men spørgsmålet var jo, hvorvidt man nu med de nuværende regler – for man vidste godt selv, at man var gravid og skulle føde – kan blive pålagt betaling for det, hvis man så føder i et andet amt. Børn har det jo med at komme, når de selv synes, tiden er til det. Det lød ikke som noget, jeg havde været udsat for før.

Men altså, vi kan godt tilslutte os forslaget og synes, det skal have en hurtig gang gennem udvalget.

Dorit Myltoft (RV):

Da De Radikales sundhedsordfører, hr. Morten Helveg Petersen, ikke kan være til stede i dag på grund af en glædelig familieførøgelse, er jeg blevet bedt om at oplæse følgende:

Nedbrydning af uhensigtsmæssige barrierer og bureaukratiske regler er en af mange forudsætninger for, at vi i Danmark får et sygehusvæsen, der fungerer optimalt. En ophævelse af den nuværende sygehuslovs akutregel er et skridt i den rigtige retning, nemlig et sygehus-

væsen, der fungerer endnu mere enkelt, smidigt og effektivt. Det er en central målsætning for Det Radikale Venstre.

Lovforslaget er en del af udmøntningen af aftalen mellem regeringen og amterne om amternes økonomi for år 2000. Fremover er det bopælsamtet, der skal betale for akutbehandling af sine borgere på fremmede amtskommuners sygehuse.

Dermed sikres der også for akutpatienter en mere direkte sammenhæng mellem de udgifter, der er forbundet med et amts borgere, og finansieringen af disse udgifter. Det synes vi er rimeligt. På den baggrund kan Det Radikale Venstre støtte forslaget.

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Forslaget er, som flere har været inde på, et forslag om akut behandling, og jeg synes også, behandlingen er gået meget hurtigt, og det vil jeg takke alle de medvirkende partier for.

Fru Henriette Kjær havde en enkelt bemærkning om betaling for en fødsel. Jeg har svært ved at se, hvordan det skulle have kunnet finde sted, men man kan jo ikke udelukke, at der kan have været et tilfælde af, at reglerne ikke har været praktiseret, sådan som de rent faktisk skulle være praktiseret i dag, hvor vi har frit sygehusvalg og normal afregning af akut fødsel. Men jeg kan ikke udelukke, at der har været tale om en misforståelse af en regel.

Hovedregelen er i dag også, at det er underkastet det frie sygehusvalg, og det vil sige, at hvis man kommer ind til en planlagt fødsel, jamen så gælder de almindelige regler for frit sygehusvalg, og med hensyn til akut, ja, der har vi

så haft den gamle regel, som vi nu vil ændre på, og der går vi jo så over til, at der er betalingsforpligtigelse for patientens – eller hvad vi skal kalde det – den fødendes hjemamt.

Men jeg skal takke for en hurtig behandling og står selvfølgelig til rådighed med hensyn til eventuelle svar på spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i dag, fredag den 29. oktober 1999, kl. 12.50, med følgende dagsorden: (Se indledningen til næste møde).

Mødet hævet kl. 12.40
